

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dlul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. san 15 bani rom

Situația în Bucovina.

Timpul din urmă a ridicat nițel vîl deasupra situației politice în Bucovina și a pus în lumină adevărată trista stare a partidului român de acolo.

Nu mai decât se naște în orice minte întrebarea, ce cauze nefericite au pricinuit decadența aceasta?

Vom numi una din acele cauze fustele.

Organizația noastră politică, organismul partidului nostru are multe forme deșerte și fără funcțiune reală. Nu pentru-că ele n'ar fi necesare! Ele sînt de supremă importanță. Dar' necesitatea unora din cei-ce conduc le neglijă fără a se gândi la urmările periculoase și nesinceritate celorlalți care nu doresc punerea lor în funcțiune.

Eată un exemplu de tot recent: Din incidentul ultimei alegeri de deputat a devenit din nou actuală întrebare: „Cine designează candidații naționali în curia proprietarilor mari?” Se știe, că în „memorabila” zi de 7 Martie 1892 s'a proclamat solidaritatea politică a tuturor Românilor din Bucovina. Dirigența partidului național român din Bucovina o are societatea politică „Concordia”. Resultă, că ea ar trebui să fie singura competentă a designa și pentru curia proprietarilor mari candidații convenabili. Așa ar trebui să fie. Și fiind așa, ar fi solidaritate, ar fi ordine și control în partid.

Durere! Nimic din această teorie nu se păzește în realitate. Principiul solidarității proclamat în acea „memorabilă” zi de 7 Martie, membrii curiei proprietarilor mari, boierii, îl cred obligator numai pentru *miseria plebe*. Pentru ei, el are importanță numai întrucât le oferă o binevenită garanță de a rămâne stăpânii alegerilor curiilor rurale.

Cât pentru curia lor proprie, aici e teritoriu privilegiat; aici înceată puterea autorităților naționale; aici nu decide decât liberul arbitriu al magnaților. „Concordia” nu are aici nimic a zice, și ea nici nu zice nimic, fiind un instrument fidel. Ce resultă din această stare anarhică? Proprietatea mare poate trimite deputați, ce nu convin națiunii din punct de vedere al conduitei naționale!

Anomalia acestei stări de lucruri începe a se simți bine în publicul român din Bucovina. Simțese și puternicii zilei, că orbii de până acum încep a-și deschide ochii și a vedea. Era consult de a căuta un expedient pentru a molcomi

lumea. La ultima alegere s'a găsit unul, destul de ieftin. Candidatul designat de sfatul suprem și secret al oligarhiei noastre, s'a prezentat și la presidentul „Concordiei” și l'a asigurat de — stima sa. „Gazeta Bucovinei”, acest făt naiv, cântă imnuri de laudă și saltă de bucurie din acest incident, în care ea descopere un *non plus ultra* de „corectă disciplină de partid”.

Fericiți cei săraci cu duhul! Cine nu observă, că aici e la mijloc iscusitul meșteșug de a îmbăta cu apă rece? Dacă toți Românii bucovineni formează un partid, atunci organul acestui partid e singur îndreptățit a numi candidații partidului pentru ori-și-care curie.

Nimeni altul nu are dreptul de a designa candidați. A fost procederea dela ultima alegere în acord cu acest principiu? Evident că nu! A fost o comedie, în care „Concordia” sau mai bine zis publicul credul a fost tras pe sfoară. Candidatul a fost numit arbitrar de curia însăși. S'a prezentat apoi presidentului „Concordiei”, absolvind un act de reverență deșăartă. Cine nu înțelege, că acest act de reverență ieftin nu este decât un paliativ fără preț, pus în locul unui drept prețios, de care „Concordia” e despoiată? Nu e vina candidatului dela ultima alegere, că lucrurile s'au petrecut astfel. El e un om nou în politică și a făcut după-cum i-s'a zis din partea celor în-cărunțiți în practicile bucovinene.

Dar' e vina „Concordiei”, care nu-și reclamă dreptul ei, atât de necesar pentru solidaritatea politică a națiunii române din Bucovina. Nu are „Concordia” datoria a veghea că principiile proclamate să fie păzite? Cum se aibă națiunea încredere într-o instituțiune, unde se fac vorbe, nu ca să exprime convingerea, ci ca să ascundă fariseicește ceea-ce se intenționează?

Dar' cine e „Concordia”? Ea se adună odată pe an pentru câteva ore. Dar' comitetul? El va rămâne mai departe în rezerva sa apatică. Nu trebuie decât să vezi lista persoanelor din care se compune, pentru a ști pozitiv, că el nu va zice nimic, parte din ne-păsare, parte pentru-că e conștient cu manoperele, cărora ar trebui să le strige un „veto” puternic.

Și astfel disgestul, confuziunea, decadența și apatia vor crește în cercuri tot mai largi în partidul român din Bucovina și ne temem, că acțiunile sanatoare, pe care le prepară tinerii, vor veni târziu și se vor înmoli în obstacolele, pe care le creează cu atăta abundanță prezentul nefericit.

Slovaci și Români. „Narodnie Noviny” în numărul dela 2 Martie scrie, că notarul Keviczky, dintr'un cerc al comitatului Turiet, a trimis la toți primarii comunelor sale următoarea circulară scrisă într-o limbă slovacă foarte stricată:

Nr. 181.

„În afacerile naționale românești s'au scos la tipar mai multe scrieri de A. D. și Sturdza.”

„Dacă ele ar veni într-o comună, dnii primari trebuie să conștie aceasta imediat și a mi-o trimite mie, precum și alte scrieri atîtătoare în afacerile bisericesti. Keviczky, notar.”

Mai mult nu spune „N. Noviny”; vom cere amănunte.

Un lucru e sigur chiar și acum: zăpăcitul guvern din Budapesta a reușit să tulbure mințile până și ale notarilor din comunele slovacesti, care dau circulare contra „scrierilor de A. D. și Sturdza”.

Se vede că a ajuns Jeszenszky în minister! El „combate agitația valahă” chiar și între Slovaci. Azi-măne o să cetim în foile ungurești, că numai grație vigilanței fostului procuror, s'a împedecat unirea țerii lui Sva-toplac cu... Daco-România.

Marele caporal de panduri. În se-diunța dela 4 Martie Dietei maghiare eată ce scrie „Ellenék” că s'a petrecut:

„Ezútán Kovács Albert beszélt és erősen támadta Báffy Dezős miniszterelnököt, aki bármily állásba jusson — szerte nem lesz más, mint országos nagy pandur káplár.”

Ceea-ce pe românește însemnează: „După aceea a vorbit Kovács Albert, atacând violent pe primul-ministru Báffy Dezős, care după părerea sa, în ori-ce poziție s'ajungă, nu va fi altceva, decât mare caporal de panduri.”

Demult gura unui păcătos n'a spus un adevăr mai mare.

„Pravoslavnaia Bukovina” dela 27 Februarie n. scrie: „Afacerea înființării gimnasiului ruten avansează încetul cu încetul, deși nu se știe încă pozitiv fi-va el de sine stătător sau numai în chip de clase paralele la actualul gimnasiu nemțesc de aici. În ziua de 11 Februarie comisiunea respectivă a ținut o conferință, care a luat următoarele decisiuni: 1. A recomanda consiliului comunal pentru clădirea lui locul viran în dosul bisericii iezuitilor, avînd în considerare, că acolo trăiește cea mai mare parte a Rutenilor. (Și Românii cei mulți de acolo? Vor intra aici! Red „Trib.”) 2. A se adresa ministerului de instrucțiune, că până la zidirea clădirii gimnasiului să fie găzduit în fostul seminar de învățători. 3. Clasele inferioare să fie deschise deja cu începerea proximei an școlar.”

Foaia ruteană însoțește aceste decisiuni cu următoarele cuvinte: „Ele sînt foarte importante pentru poporul nostru și ne bucurăm din inimă, că în sfîrșit și lui i-se recunoaște dreptul la existență și la viața națională de sine stătătoare într-o țeară nutrită cu sudoarea și sîngele lui.”

La sfîrșit însă totuși își exprimă temerea privitor la impregiurarea, că la gimnasiu va fi introdusă ortografia fonetică, ear' nu etymologică.

Românii și Burg-ul din Viena.

I.

Stefan-cel-Mare, după-ce timp de patruzeci-și-septe de ani s'a luptat pentru neatinerea țerii sale, li-a dat, așa ne spun cronicarii, urmașilor sfatul, ca să nu se razime pe creștinii dela Apus, ci să se urmeze, dacă nu pot să ajungă la învoeală princoasă cu Turcii, ei de ei lupta înainte.

Astăzi, după patru sute de ani aproape, putem să judecăm, dacă sfatul acesta era ori nu bine cumpănit, și admirăm cu toții înțelepciunea lui Stefan-cel-Mare.

Creștinii dela Apus, pe care ar fi avut să se razime Moldovenii, erau Ungurii și Leșii, căci ceilalți erau departe și prea puțin interesați de cele-ce se petreceau în Moldova. Faptele petrecute au dovedit însă, că Ungurii și Leșii, chiar și dac'ar fi fost de bună credință și ar fi voit, nu erau în stare să-i ajute pe Moldoveni. Ungurii în cîrînd după moartea lui Stefan-cel-Mare s'au plecat în fața puternicului Sultan Suleiman Magnificul, eară Leșii, încurcați între dînșii, se feriau de ori-și-ce conflict cu Turcii. Nu le rămănea deci, în adevăr, Moldovenilor decât să se lupte ei singuri, ca să stoarcă o învoeală princoasă dela Turci.

Cu toate acestea Bogdan, ficiorul lui Stefan-cel-Mare, n'a intrat la învoeală cu Turcii decât după-ce s'a încredințat din propriile sale pășanii, că în adevăr nu are pe cine să se razime, ba Stefaniță, nepotul lui Stefan-cel-Mare, deși învoeala încheiată cu Turcii era foarte princoasă, a murit jertfa la luptelor interne provocate de cei-ce nu voiau să se abată din căile umblate de părinții și bunii lor.

S'o aibă aceasta în vedere cei-ce se neliniștesc, pentru-că Românii nu vor să se abată dela politica lor tradițională.

Dacă Stefan-cel-Mare, care a domnit atîta timp cu înțelepciune și a purtat atîtea războaie glorioase, n'a avut nici chiar în cîasul morții lui destulă autoritate, ca să curme cu vorba lui neînțelegerile dintre urmașii sei, noi oamenii de

rînd, care nici țeri nu stăpînim, nici războaie n'am purtat, ne facem de risul celor cu minte, când devenim nervoși pentru-că lumea nu vrea să primească părerile noastre și să se abată din căi umblate de părinți, buni și străbuni.

Acela, care se simte chemat a porni lumea pe căi încă ne umblate, trebuie să aibă, înainte de toate, multă răbdare, apoi să mai și facă ceva, pentru-ca oamenii să-l creadă. Așa numai cu vorbe, fie chiar și bine alese, n'a ajuns încă nimeni să pună lumea în mișcare. Până chiar și Christos a făcut minuni, ca oamenii să-l creadă, — și știm că ei erau, care n'au voit, cu toate acestea, să-l înțeleagă.

Trebuie să treacă timp la mijloc și să se petreacă multe fapte, pentru-ca Românii să apuce căi de dînșii încă ne umblate.

Azi ca atunci, după moartea lui Stefan-cel-Mare, și ca totdeauna, la noi, ca pretutindeni legi și învoeli, care mărginesc voința, sînt respectate numai de cei-ce au de cine să se teamă. Nu era dar' destul că au putut să ajungă la învoeală princoasă cu Turcii: Moldovenii trebuiau să stea și mai departe mereu gata de luptă, pentru-ca Turcii să fie nevoiți a-i respecta învoeala făcută. Puși însă în fața celui mai stranic dintre Sultanii otomani și rămași ei singuri în cîmpul de luptă, Moldovenii au pierdut nădejdea de izbîndă și credința în sine înșiși și s'au plecat.

Când un alt fecior al lui Stefan-cel-Mare, Petru Rareș, s'a urcat în scaun, un nou factor s'a ivit în viața popoarelor dela Răsărit: Habsburgul Ferdinand, fratele marelui stăpînitor Carol V., și moștenitorul nenorocitului Ludovic II., pornise lupta contra nobilimii ungare, care contesta legitimitatea succesiunii lui și se adunase împregiurul lui Ioan Zápolya, care se declarase vasal al Porții. Petru Rareș, și el vasal al Porții, s'a luptat alături cu Zápolya. Acela însă, care ar voi, ca și noi să ne luptăm alături cu Kossuth, care duce mai departe tradițiunile lui Zápolya, scapă din vedere, că noi nu avem să ne temem de un alt Suleiman Magnificul. N'au decât să cetească scrisorile până acum publicate ale lui Petru Rareș, pentru-ca să se încredințeze, că-și dedea bietul Român foarte bine seamă, că luptându-se alături cu Zápolya, nu cauză Moldovei, nici a creștinilor, ba chiar nici cauza Ungurilor, ci cauza Turcilor o servește. Ni-o spune lămurit, că numai de nevoie s'a pus alături cu Zápolya.

Om umblat prin lume, trecut prin multe și foarte deștept, Petru Rareș nu putea să nu simtă, că într'un viitor mai apropiat ori mai depărtat noul factor va

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Carmă.

Cea mai nouă poveste a contelui

L. N. Tolstoi.

(Urmare.)

„Cel-ce strică altora, șie-și face rău.

„Cel-ce ajută altora, șie-și face bine.

„Încetați a vă privi ca ființe deosebite și veți apuca drumul adevărului.

„Celui-ce are privirea ochilor acoperită cu vîlul Maiei, întreagă lumea i-se pare ca tăiată în nenumărate personalități. Și un astfel de om nu poate pricepe iubirea neînmuritură față cu toată firea.

Pandhu răspunde: „Cuvintele d-tale, venerabile domn, au înțeles adînc și eu le voi ține minte. Făcut-am un bine neînsemnat unui călugăr sărac, ceea-ce nu m'a costat nimic și eată ce urmări binecuvîntate a avut. Îți sînt dator pentru multe, deoarece-ce fără d-ta aș fi pierdut nu numai punga-mi, dar' n'aș fi putut face nici daraveri în Benares, care atît de mult mi-au sporit averea. Pe lângă aceasta, griile d-tale și sosirea acelei căruțe cu orez au contribuit la îmbogățirea prietenului meu Malmeka. Dacă toți oamenii ar cunoaște adevărul regulilor d-tale, cu cît mai bună ar fi lumea noastră, cu cît

s'ar micșora răul în ea și ar spori bunăstarea obștească? Aș dori ca adevărul Buddha să fie înțeles de toți, de aceea și voesc să înființez o mănăstire în orașul meu de naștere Colșamba și te poftesc să vii la mine să pot aduce locul acela prinos ordinului discipulilor lui Buddha.”

Anii trecuseră și mănăstirea din Colșamba înființată de Pandhu a devenit loc de adunare a călugărilor înțelepți și i-s'a câștigat vestea de centru cultural al națiunii.

Pe vremea aceea, împăratul vecin, auzind vorbindu-se mult de frumuseța sculelor neprețuite, făcute de Pandhu, trimise la el pe cassarul seu, să poruncească o coroană de aur curat, împodobită cu cele mai prețioase petri scumpe ale Indiei.

După-ce Pandhu isprăvi lucrul, plecă în capitala împăratului vecin și crezînd că va face daraveri bune, luă cu sine o cantitate mai mare de aur. Caravana, care îi ducea comorile, era însoțită de oameni înarmați; dar' ajungînd în pădure, s'au năpustit peste ei tîlharii cu Magaduta în frunte, care devenise căpitanul lor; acestia omorîră pe oamenii lui Pandhu, luînd cu sine toate sculele și aurul. Pandhu însuși abia-abia scăpă cu viață. Nenorocirea aceasta pricinuisse mare lovitură în averea lui Pandhu; bogăția lui s'a micșorat foarte mult.

Pandhu era foarte mîhnit, dar' suporta nenorocirea fără remonstrări, gîndindu-se: am

meritat perderile acestea pentru păcatele săvîrșite în precedentă mea viață. În tinerete am fost crud față de oameni, ear' dacă astăzi culeg roadele pornilor mele rele, nu pot să mă plîng.

Și deoarece-ce deveni mult mai binevoitor față cu tot ce trăiește în lume, nenorocirea aceea îl îmboldi a-și curăți sufletul.

Earăși trecură ani și se întimplă că Pantaka, un tînăr călugăr și discipol d'ai lui Narada, călătorind în pădurile din Colșamba, căzu în mîinile cetei de tîlhari. Și deoarece-ce n'avea nimic la sine, vîtaful tîlharilor îl bătă cum se cade și îi dete drumul.

A doua zi, mergînd prin pădure, Pantaka auzi șgomotul luptei și văzu o mulțime de tîlhari care cu înverșunare se năpustiau asupra vîtafului lor Magaduta. Acesta ca un leu încongiurat de căni, omorî mai mulți dintre ei. Dar' tîlharii erau mulți și în sfîrșit fu învins căzînd jos, acoperit de răni. Îndată-ce tîlharii plecară, tînărul călugăr veni cătră cei căzuți vîind a ajuta cel puțin pe cei răniți; toți tîlharii însă erau morți și numai vîtaful lor arăta încă unele semne de viață. Călugărul se repezi la parîul ce curgea aproape, aduse apă proaspătă în ulciorul seu și dete de beut muribundului.

Magaduta deschise ochii și scrișnind din dinți zise:

„Unde sînt cîinii aceia ingrați, pe cari de atîtea-ori îi condusesem la biruință și

isbîndă? Fără de mine vor perli ca niște șacali obosiți prin goană de cătră vîntători.”

„Nu te mai gîndi la tovarășii d-tale, părtași la viața-ti plină de păcate”, — grăi Pantaka, „ci mai bine gîndește-te la sufletu-ti și profită de cea din urmă clipită ce îți mai rămîne spre mîntuire. Poftim, bea apă; adu aici, am să-ți leg rănile. Poate voui reuși a-ți scăpa viața.”

„Înzadar”, răspunse Magaduta, „sînt osîndit; mișei m'au rănit de moarte. Oh, ticăloșii ingrați! Mă bătură cu loviturile la cari i-am învățat eu.”

„Culegi numai ceea-ce ai sîmînat”, urmă călugărul. „Dacă ai fi învățat pe tovarășii tăi cele bune, ei te tratau și pe d-ta bine. Dar' d-ta i-ai învățat a omorî, de aceea ești acum d-ta omorît de mîna lor proprie.”

„Ai dreptate”, răspunse vîtaful tîlharilor. „Mi-am meritat soarta; dar' îmi cade greu că trebuie să mîncăm roadele relelor mele porniri în viața de mai târziu. Învăța-mă sînte părinte, ce am să fac, să-mi ușurez viața de păcatele, cari îmi apasă pe piept ca o peatră tare grea.”

Pantaka grăi:

„Străpște-ți dorințele păcătoase, năbușește-ți patimile rele și umple-ți sufletul cu iubire cătră toate făpturile lumii.”

Vîtaful zise:

„Făcut-am multe rele și nimica bun. Cum pot să mă descurc din această mreață care am împletit-o din dorințele rele ale inimii mele. Carma mea mă va trîi în iad, și nici odată nu voi pute apuca calea mîntuirii.”

Și călugărul grăi:

„Da, Carmă d-tale va culege în vîtoarele-ti întrupări roadele semințelor cari le-ai sîmînat. Cel-ce săvîrșește fapte rele, nu poate scăpa de urmările lor. Dar' nu desădădui; fiecare om poate fi mîntuit, dar' numai atunci dacă străpște din sufletul seu rădăcirile personale. Spre pildă, am să-ți povestesc întemplantarea cu tîlharul Kandata, care murise fără pocăință și născu din nou în iad, unde se muncia cu cele mai strașnice torturi pentru nelegiuirile lui. Trăi în iad mulți ani și nu putu să scape din starea sa păcătoasă, când apărî în lume Budha și ajunse slava luminii. În acea vreme memorabilă căzu o rază de lumină și în iad și trezi în toți demonii viață și nădejde, ear' tîlharul Kandata strigă cu glas tare: „O, blagoslovite Buddha! Îndură-te de mine! Sufer grozav și deși sevrîșiam mai nainte fapte rele, aș dori acum să umblu pe calea dreptății. Dar' nu pot să mă descurc din mreața amarului cel mare; ajută-mă Dumnezeu milostivește-te de mine”. Legea Carmei sună astfel, că faptele rele duc la peire. (Va urma.)

schimba soartea popoarelor din Răsărit, și el e, în adevăr, acela, care mai înainte decât toți și-a dat seama, că pe timp îndelungat soarta poporului român e legată de soarta Casei de Austria. Ferdinand însuși era numai cu numele Rege al Ungariei, ear' Carol V. se încurcase în războiu cu Francisc I. al Franciei și în luptă cu susținătorii lui Luther. Petru Rareș n'a putut dar' să se avînte, ci numai cu mare precauție s'a pîs în legătură cu Ferdinand.

Zadarnică i-a fost însă precauțiunea, căci Zăpolya a prins de veste și l'a denunțat Sultanului, care apoi l'a alungat din țară. Și atât de fărmic fusese Zăpolya, atât de puțin îl bănuia Petru Rareș, încât ajuns pribeag, bietul domn a căutat adăpost la Castelul seu din Ciceu. De aici apoi partizanii lui Zăpolya l-au prins și l-au trimis legat la Poartă.

„Așa e”, — vor fi zicend satisfacți partizanii lui Kossuth, — „soarta celor ce se razimă pe Burg-ul din Viena: așa ați pățit-o și voi, care stați în temniță ori umblați pribeagi”.

Fără îndoială, că aceasta e soarta celor slabi, care nu se dau.

Cu totul altfel s'ar fi petrecut însă lucrurile, dacă fie Ferdinand, fie Petru Rareș ar fi fost mai tare, și n'am fi nici noi nevoiți să pribegim ori să stăm în temniță, dacă am fi mai tari decum sîntem.

Din acest adevăr neîndoișor noi tragem concluziunea, că puterea Casei de Austria e un interes național românesc și că țaria Românilor e o chestiune de putere pentru Casa de Austria.

Se vor împlini în curînd patru sute de ani, de când s'a pornit lupta, pe care aderenții lui Kossuth o urmează și astăzi contra Casei de Austria. Lupta aceasta a fost pornită și continuată de clasa așa numită nobilitară a exploataților nesațioși, ear' nu de poporul maghiar, care era exploatat. Spre a pute trăi din sîl altora, exploatații acestia au profitat de toate strîmtorările patriei și s'au unit rînd pe rînd cu toți dușmanii Casei de Austria. Noi Români, care eram exploatați, nu puteam să fim și nici n'am fost decât alături cu Casa de Austria și în fața dușmanilor ei. S'au ivit fără îndoială, după timpuri și împregiurări oameni, care fie de nevoie, fie din lipsă de pricepere s'au luptat contra Casei de Austria; poporul român însă în toate timpurile a stăruit în calea indicată de simțămîntul lui de conservare, și un curent anti-austriac n'au putut să producă chiar nici Rușii între Români.

Bine pregătiți, bine ajutați și afară din cale tari ar trebui să fie cei ce ar voi să-l producă astăzi.

Ni-s'a zis că astăzi, după ce deosebiri de clasă nu mai există, cu totul altele sînt interesele naționale române, și ni-s'a șoptit din ce în ce mai fără perdea, că Maghiarii sînt atotputernici și că nu e lucru cuminte să ne mai răzimăm pe Burg-ul din Viena într'un timp, când Burg-ul e nevoit și el să se plece în fața Maghiarilor.

Adevărul e însă, că exploatarea se urmează și astăzi în altă formă, că Burg-ul, dacă se va fi plecînd, nu în fața Maghiarilor, ci în fața actualilor exploatați se pleacă, și că acestia, ori-si-ce am face noi, nu vor renunța așa numai din curată dragoste la beneficiile pozițiilor ce și-au creat. Numai în deservită lipsă de bun simț am pute să ne lăsăm în voile lor, pentru-ca să fie mai cruzători.

Calea aceasta a fost umblată și ea tot de Petru Rareș, dar' n'a putut să ducă decât din rău în mai rău.

Vîzînd, căt de rău e să înfrunți viclesugul nemeșilor ungurești și puterea Sultanului, Petru Rareș a zis și el, că e în interesul lui și în al patriei sale să se lapede de Burg și să se pună bine cu Ungurii și cu Turcii. Dus dar' la Poartă, s'a apărât atât de bine, încât Sultanul nu numai că l'a iertat, dar' l'a mai și trimis din nou domn în Moldova.

Și a domnit Petru Rareș până la moartea lui nesupărat de nimenea, ba au ajuns chiar și ficiorii lui în scaun, dar' cu această a doua domnie a lui se începe cea mai tristă epocă în viața poporului român.

Vîzînd că nu mai au de ce să se teamă, Turcii nu și-au mai impus respectarea învoelii făcute cu țerile române. Domnii se schimbau de azi pe mâine; veniturile țerilor, ba chiar și domniile lor erau date în întreprindere; Turcii se sporiau din zi în zi pe pămîntul românesc și despoiau fără frică și fără milă: o

epocă de jaf și de umilire, care nu putea să ducă decât la starea, din care prințul Eugen de Savoia a scăpat Teara-Ungurească și Bănatul Timișoarei, unde Turcii își făcuseră pașalicii.

Pe când Habsburgii se luptau, ca să-i scape pe Maghiari din starea aceasta, urmașii soților lui Zăpolya și predecesorii soților lui Kossuth se aflau în tabăra Sultanilor, care îi ajutau să-și facă cuibar în Ardeal, să ticluască „aprobatele și compilatele”, să despoaie pe Români și să-i reducă la starea de robi ai pămîntului apărât atîta timp de dinșii.

Poate oare om în toată firea să creadă, că astăzi ar pute să fie altfel!? Drepturi câștigă și păstrează numai cei vrednici de ele, ear' vrednic e numai cel-ce știe să steie în toată clipa treaz și neînduplecat.

Dacă dar' astăzi ni-se spune, c'ar fi, poate, mai bine să ne dăm în partea asupritorilor noștri, fiindcă ei par puternici, noi întrebăm: Ce oare s'ar fi ales de neamul nostru, dacă Mihail-Viteazul nu s'ar fi îmbărbătat și n'ar fi apucat ear' calea, pe care Petru Rareș o părăsise și în care umblăm și noi!?

Revistă politică.

(Armenia). Acuma se recunoaște deja în toate părțile că în procesul de lăicizare contra Turciei va ave ca primul punct de acuză stările în Armenia. Nici o zi nu mai trece fără de a se ocupa lumea, ba și diplomația cu ele.

În ședința dela 28 Februarie a parlamentului englez, secretarul camerei Sir-Grey a declarat între altele că țînînd seamă de greutățile mari de a călători în ținuturile din Asia-mică, lucrările comisiei de cercetare vor fi isprăvite în două luni. Guvernul englez însă va face și până acolo tot posibilul în conțelegere cu alte guverne, care se vor declara dispuse, a silii Poarta, ca să iese măsurile corăspunzătoare pentru ocrotirea populației creștine, ori de câte ori se va arăta trebuința pentru așa ceva.

La timpul seu vorbirăm, că membrii turcești ai comisiei de cercetare, se opuseră mergerii într'un sat armenesc unde ceilalți membri credeau a afla lucruri importante. Acum se anunță că Poarta a cedat cererii reprezentanților în comisiunea de cercetare ai Franciei, Engliterei și Rusiei, de a visita și satul Keskin, unde membrii turcești ai comisiei nu voiau să se ducă. Depeșa oficială turcească spune că în zisul sat „nu s'a descoperit nimic însemnat”.

Depeșa aceasta este oficioasă turcească, prin urmare ultimelor ei cuvinte nu se poate da mare crezîment.

Un corespondent din Londra al ziarului rus „Novoe Vremia” scrie ziarului seu, că cerurile asociației anglo-armenești s'au lăsat de planul de a propune ca guvernul general al Armeniei pe ducele de Tek. Acum se zice, că acesta e prea înaintat în vîrstă, și stă rău cu sănătatea, spre a pute risca rolul de conducător al unui stat la poalele muntelui Ararat. S'a ivit însă alt plan, anume a ridica la acest post un American, dacă peste Armenia își va dobîndi autonomia. Un American ar atrage acolo mulțime de misionari, ar introduce studiul limbii engleze și ar promova comerțul și industria, ceea-ce peste tot ar aduce mai mare folos Englezilor, decât Americanilor. Corespondentul crede că nici acest plan nu va reuși, căci Armenii totuși se vor adresa la Rusia, spre a fi eliberați de sub stăpînirea turcească.

Într'aceea știrile contradictorii nu încețază a sosi. „Standard” primește din Constantinopol o depeșă, după care peste patruzeci de Armeni, în mare parte sîraci, au fost arestați, fiindcă au contribuit la strîngerea banilor în folosul victimelor dela Sassun.

(Turcia). Agitațiunea pornită contra Turciei a pătruns deja și în cea mai nemijlocită apropiere a sultanului, unde se vorbește chiar și de detronarea actualului Sultan Abdul Hamid. Preoțimea musulmană ar fi deja căștigată pentru acest plan și așteaptă numai ultimul cuvînt dela Șeik-ul-Islam. Mai mulți ulla mi și sofi au adresat următoarea întrebare către capul islamismului: „Lui Zeid, care a fost episcop al minorului, i-s'a luat epitropia fiindcă se îmbolnăvise la minte. Poate el să fie earăși pus la locul seu?” Șeik-ul-Islam a scris la întrebarea dată în scris: Olur, ceea-ce va să zică: permis dar' în același timp a comunicat toate acestea sultanului. Acesta puse imediat să fie băgați în temniță ulemii și sofiții, înțelegînd că fictivul nume de Zeid înseamnă fratele seu mai mare Murad, care în 1876 fusese proclamat nebun și închis în palatul Cera-Ganu unde trăește până acuma, ear' în locul lui a fost proclamat sultan Abdul Hamid.

A doua zi după întemnițarea ulemilor și sofiților, pe zidurile din Stambul s'au v-

zut lipite placate, anunțînd că Murad e sănătos truște și la minte și că dorește a întroduce constituția lui Midhal-pașa. În urma acestor întîmplări Abdul Hamid a perdut ori-ce încredere în curtesanii lui; sigura persoană în care se încrede este: ambasadorul german. În Constantinopol se zice toate sînt pregătite pentru detronare, ear' într'un îndeplinirea faptică n'ar mai lipsi decât fetva, sau permisiunea în scris, din partea lui Șeik-ul-Islam.

Monopolul de spirt.

În zilele din urmă s'a început o discuție însemnată în guvern și cercurile agrare despre monopolul spirtului. Scopul după cum se zice ar fi dublu: depozitare prin dînsul se poată fi scutită economia de stările bolnăvicioase ce se află din cauza prețului redus al cerealelor, de altă parte, ca darea de consum să aibă un canal mai simplu de încasare. Astăzi pentru spirt se plătesc 35 cr. consum, eară din rescumpărarea regalilor se plătesc 15 cr. dare, dacă aceste vor fi împrunuate dobîndim o dare de 50 cr. după fiecare hl. spirt. Dacă aceste poziții de dare se vor uni, atunci această sumă s'ar încasa deodată, adică cum se face astăzi cu cei 35 cr., care atunci când spirtul este pentru consum se plătesc; dar' cei 15 cr. numai din dare se plătesc mai târziu.

Este însă o greutate cu privire la unirea acestor două poziții de dare, căci în Austria producțiunea spirtului este îngreunată numai cu 35 cr. dare de consum, așa încît ridicînd această sumă la 50 cr., peste Leitha trebuie îngreunată producțiunea cu 15 cr. dare nouă. Aceasta de altcum trebuie să se facă, căci legile monopolului așa se fie egalizate în ambele statele.

Deci în Austria monopolul, după toate prevederile, va spori venitele țerii din ridicarea dării cu 15 cr. la hl. până când în statul nostru, fiindcă vor fi a se face multe investiții din vistieria statului, este de prevăzută, că venitul de astăzi de 50 cr. nu poate să-l aibă statul. Astăzi atît suma de consum de 35 cr. cît și darea de 15 cr. o primește bugetul statului fără nici o cheltuială specială; dar' când va trebui să ridice edificii pentru adunarea spirtului, îngrijirea aceluia, vinderea și încasarea prețului, toate vor fi împrunuate cu spese grele. După calculul până acum făcut în anul prim de monopol statul va trebui să spezeze 6—8 milioane, pentru investiții și cheltuieli de manipulare, de aci încolo ar fi speșele stabile 2—3 milioane.

Din aceste se vede, că statul din monopol nu poate conta la ceva venit; dar' să se ridice darea de consum, sau darea pentru regale încă nu se poate, căci și așa poporul din țeară este gârbovit de multele poveri.

Acum vine întrebarea, că oare, dacă statul ca atare n'ar ave venit din monopol, pute-va să fie îmbunătățită starea agrară și industria?

Din cele zise se vede, că statul din monopol deocamdată nu poate dobîndi, ci perde, așa este de prevăzută, că statul tot într'acolo va duce afacerea, ca dînsul să nu fie scurtat în venite, deci va trebui să se regreseze și nu poate decât pe producătorii de spirt și consumatori.

Astăzi, în mare parte, fiecare proprietar mare s'a năisut a-și întemeia pe proprietatea sa mașini de fier spirt, care se bucură de unele mici favoruri, prin ce industria se pare a înflori și mereu căștigă teren. Față cu scăderea prețurilor cerealelor din toată partea au fost constrinși marii proprietari a inventa o economie rațională, ca adică, încât se poate să-și prelucere dinșii produsele brute, și pe această cale să le valorizeze. Și este mai mult ca sigur, că îndată-ce monopolul va intra, această cale de a valoriza produsele va fi împedecată.

Cât a contribuit monopolul de tutun în progresul economic este știut, că adică statul a restrîns cultivarea tutunului, și astăzi prin cultivarea aceluia face politică națională. O mulțime de comune române au fost lipsite de dreptul cultivării tutunului, de altă parte prețurile uscătoare și unele investiții, care de poporul agricultor de rînd nu se pot îndeplini, așa că cultivarea tutunului azi-mîne va fi un privilegiu de stat, pentru proprietarii cei mari și capitaliști.

De altă parte astăzi fiind concurență, încât fiecare firmă tot într'acolo luptă să producă spirt bun și curat, care concurență prosperază. Îndată-ce statul va lua monopolul, această concurență va înceta. De altă parte vor trebui să fie sistate sau cel puțin reduse la un număr anumit și mașinile menite pentru producțiunea spirtului, prin ce proprietarii vor fi lipsiți de dreptul ca să-și poată prelucra produsele pe moșia lor.

Mașinile menite a produce spirtul, vor fi așezate în așa ținuturi, ca din punctul de vedere al ideii de stat numai poporul cel ales să poată lucra în aceste mașine.

Spirtul de calitate mai bună și sănătos se va vinde colea pe Alford, ear' printre șirul poporului nostru se va împărți tot ce este rău și drojdii, cam după-cum se face și astăzi, din partea Jidanilor, care cumpără tot spirt de calitate mai slabă, ca să-l vîndă apoi cu bani scumpi la poporul român.

Monopolul de spirt va fi după calapodul celorlalte întreprinderi, din care va urma cu toată siguranța îngreunarea poporului din stat cu sarcini nouă.

I. Costin.

Spicuiți din foile maghiare.

Cetim într'o telegramă (datată din Budapesta) a ziarului „Ellenzék” dela 4 Martie: „După aceea a vorbit N. Șerban, de naționalitate valahă, tratînd gravaminele Românilor și spunînd, că pe când era fișpan, Bánffy Dezső ajunsesse spaimă a Valahilor. Femeile valahe spăria cu Bánffy copiii care plîngeau. Declarația lui Șerban a provocat ris mare în toată Dieta”.

Va să zică N. Șerban a ajuns ca colegii lui să facă haz de dînsul.

„Erdélyi Híradó” de azi scrie cu durere amară un articol de fond despre „valahisarea” Săcuiilor din Mikó-Ujfalu.

Numitul ziar regretă mai ales faptul, că prin „valahisarea Săcuiilor” se perd „campionii culturii în Orient” și „cei mai apriți păzitori ai graniței dela Sud-Ost”.

Și când te gîndești că publicul unguresc crede aceste „adevăruri patriotice”.

TEATRU ORĂȘENESC.

Serată musicală-dramatică a diletanților români.

PROGRAM:

I. Concertul.

Nr. I.

Blumen Orakel, de P. Mascagni;
Segundila, de G. Dima, cîntate de d-șoara Alexandrina Cuțan, acompaniată de d-șoara Eugenia Simonescu.

Nr. II.

Ruy Blas, de Mendelssohn, piesă în patru mîni, executată de d-șoarele Eleonora Borcia și Eugenia Simonescu.

Nr. III.

Mach auf, Bolero, de Dessauer;
Mugur, Mugurel, de G. Dima, cîntate de d-șoara Alexandrina Cuțan, acompaniată de d-șoara Eugenia Simonescu.

II. Teatru.

„BUSTUL”.

Comedie în 2 acte de Zell, trad. de Iulian Popescu.

Persoanele:

Madame Michaud, mare proprietară... d-șoara Letiția Roșca.

Victorina, nepoata ei... d-șoara Lucreția Popescu.

Alfonsina... domnișoara Elena Cuțan.

Baron Marsal, tinăr rentier... dl Ermil Borcia.

Des Tournois, tinăr cavalier... dl Ioan Moța.

Daniel Périn, sculptor... dl I. Russu.

Risotto, unicul sculptorului... d-șoara Agnes Cristea.

Dominic, servitor... domnul Ilariu Banciu.

Georgetta, servitoare... domnișoara Aurelia Henzel.

Îneputul la orele 7½ seara.

Prețurile: ca la teatrul german.

Bilete se pot prînumera la „Institutul Tipografic”, ear' în ziua reprezentației dela orele 6 la cassa teatrului.

Publicul sibian, și cu deosebire inteligența din satele de prin giur, este rugată să facă cea mai întinsă propagandă pentru-ca toți fruntașii de pe satele din apropiere să participe la această laudabilă prestațiune a diletanților români.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Martie n.

Vox pupuli? Comitetul electoral săsesc din Bistrița a hotărît că fără a fi deputatul Fluyer de față nu-i „oportun” să se țină o adunare de alegători. De ce nu ar fi oportun? Deputatul la rîndul seu spune că-i bolnav, dar' adaugă, și asta-i asta: că-l reține discuțiunea asupra apropiării. La vot trebuie să fie pentru Bánffy, dar' la Bistrița în fața alegătorilor nu se grăbește.

Dorința ministrului. „Dorințele, nici chiar ale ministrilor maghiari, nu se împlinesc totdeauna” — zicea un vechi învîțat japon... adică chinez. Ori-cît s'ar pără de fără te-

meu această afirmație a savantului oriental avem probe că este adevărată. Proba e dintr'o foaie maghiară: Ministrul Festetic, este știut, vînează mai bucurios în păduri umbroase decât cercetează plictisitoarele ședințe ale camerei, unde nu el ci alții vînează asupra lui. În zilele trecute l'a apucat earăși dorul pentru codru și vînat, și a trimis invitațiuni prietenilor sei pofîndu-i la vînat. N'avea însă teritor, căci proprietatea sa din comitatul Vas e exarîndată. Ce să facă? O idee bună! Monostor Sziget e cel mai bogat teritor. Drept că se ține de domeniul coroanei, dar' coroana îl favorizează. Idee bună, cît se poate de bună. Serie deci directorul domeniului și trimite invitațiile pe zi anumită. „Dorințele, nici chiar ale lui Festetic...” zicea odată savantul chinez. Și drept a avut. Nemernica slugă n'are simț pentru nobilele intențiuni ale nobilului ministru și îi scrie — ne mai pomenită impertinentă! — „din Viena n'am primit nici un ordin, ear' eu numai din Viena vreau să primesc ordin. Dacă d-ta, d-le ministru, vrei să vînezi în domeniile Coroanei, atunci să aștepti până ce va trece proprietatea Maiestății Sale în mîna d-tale, sau Maiestatea Sa te va invita la vînat!” Depeși în toate părțile țerii: „Vînatul din cauze neprevăzute se amînă! Festetic”. Morala: tendința chinezului, „Dorințele...” etc. etc.

Alegere de protopop. Zelosul și demnul paroh gr-cat. al Băii-de-Criș Nicolau Bolboca, la buna chibzuială a mîritului consistor gr-cat din Lugoj, s'a ales și promovat de protopop al tractului Ciocava și de paroh al Petromanului. Asigurăm deci venerabilul consistor și în parte pe acei venerabili domni care i-au dat votul, că nu s'au înșelat și nici că se vor înșela în persoana nou alesului. Nu pot ca să trec cu vederea fără a aminti puțin și din trecut d-sale, în restimpul de 12 ani trecuți, de când se află ca paroh al Băii-de-Criș. Acest bărbat, care merită a fi imitat și de alți preoți români, în totdeauna a știut să fie la culmea misiunii sale, ca Român adevărat, ba ce e mai mult prin purtarea sa exemplară și prin păstoria sa precută a făcut din toți parochienii sei, cei mai buni iubitori de biserică și a redeșteptat în ei simțul și iubirea de neam într'atîta, încât a căștigat iubire și încredere nu numai în poporul seu, ci și în inimile tuturor Românilor din fostul Zarand, prin ce a devenit la acea îmbrucătoare stare, încît cu mergerea d-sale din Baia-de-Criș, duce și lasă după sine cele mai dulci suveniri pentru toți Români din neuitatul Zarand.

Miscarea națională. „Dreptatea” din T-Severin (România) scrie sub titlul de mai sus următoarele: Aflăm cu plăcere că d-na Teodora I. Tintorescu însoțită de d-na Elisia I. Ștefăniuanu și de dl Aristide Anastasiu, vor pleca zilele acestea la Seghedin, pentru a aduce pe d-șoarele Dorina și Felicia la Severin, care iau parte la balul ce Liga d'în onoarea eroinelor fice ale Drului Rațiu, în seara de 25 curent. Ni-se comunică de dl președinte al Ligei culturale locale, că la serata dansantă dela 25 curent, va veni și marele Filo-Român Roberto Fava, autorul cărții „Ricordi Rumeni” și energicul și nobilul luptător al cauzei fraților noștri de peste munți. Dl Fava se află acum în capitală. Cu venirea și a dlui Fava aici, unde vin și d-șoarele Rațiu, se poate zice, că orașul nostru va ave septemăna viitoare ca ospați, cele mai ilustre persoane, care simbolizează sfînta mare cauză a neamului românesc. Vină sănătoși.

Răspuns. Dl Samoilă Silvestru din Roșia-săsească ne trimite o scrisoare mai lungă, drept răspuns la cele publicate despre d-sa în numărul 8 al „Tribunei” și 3 al „Foi Poporului” din estian. D-sa ne încredințează că toate cele zise despre dînsul, sînt numai neadevăruri trimise din rîutate foi de cătră dușmanii sei. Căci nu-i adevărat, că dînsul ar fi ținînd cu Sașii, ci tocmai totdeauna cu Români, și numai binele Românilor îl apără în comitetul comunal în care e membru. Nu-i drept că ar fi votat cu Sașii la alegerea de jurați comunali, ci asta e numai o scornitură rîutacioasă despre d-sa, dată în foi ca să poată fi batjocorit. Când s'a purtat lista pentru Ianu, n'a putut să-l dea afară pe purtătorul listei, precum s'a scris despre d-sa, căci nici n'a fost măcar acasă în acea zi! Și, zice d-sa, pentru binele poporului și al bisericii lui a luptat și a jertfit totdeauna, și așa va face și pe viitor. Cele date în vileag despre d-sa, le-au scornit numai dușmanii d-sale personali, de care, durere, nu e cruțat nici lipsit. Om cu avere, e pîsmuit de cei cărora nu le dă pe nimic din averea sa, și de aceea îl clevețesc.

Păstorul sufletească al Uioarei. Sub numele acesta primim din Uioara următoarele: Am zis în nr. 35 al „Tribunei”, că vom arăta din păcatele păstorului nostru sufletească, eată dar' Păstorul sufletească a colindat pe superiorii ocnei să-i împlinescă dorința de a subtrage din micul salariu al poporenilor (polinari) pretensiunea sa nedreaptă de 1 fl., dar' acestia ca dl Domokos (et. comp.) mergînd în onă și cerînd învoirea lor, n'au cedat, zicînd, că părintelui sufletească nu-i compete acel florin. Nu ne prea mirăm de această apucătură a părintelui, care a recurs la șefii unguri pentru scoaterea ilegalei sale pretensiuni; ne mirăm însă, că preavenerabilul consistor metropolitan, după multele rugări ce le-am înaintat, nu prea e aplicat să ne răspundă. Nu știm ce e cauza. Nu vom greși dacă vom presupune, că scriptele noastre nice nu au trecut prin consistor afară de una-două, deoarece delegațiunii ce a fost în 23 luna trecută i-s'a răspuns din partea rev. domn G. Pop, că despre unele lucruri ce le-am trimis noi, ven. consistor nu știe nimic. Oare ce e cauza că nu ajung prin

consistor scriptele? Ne vine a crede, că amolul propriu față de această persoană. Vom arăta acum față de cine are venerabilul consistor un așa amor, vom arăta cu date ce a făcut în timp de 23 ani, cât venit a adus bisericii, cât a folosit poporului și națiunii. Spunem numai atât, că totdeauna ocarii în scriptele lor au rugat pe ven. consistor numai de aceste două lucruri, ca: 1. Să aducă la reșon pe acest încrezut protopop. 2. Să dispună venerabilul consistor să se aleagă alt curatorat la biserică, căci cu de acei curatori, care nu știu scrie ca Coman Nicodim nu putem face nici o înaintare la biserică, deosemena cu a la Ilies, care provocat să dea banii bisericii împrumutați zice: doar cu d-ta i-am mâncat, domnule protopop, — acestia s'au destituit. Deosemena să se îndestulească părintele cu stola-i arătată în scripta consistorială nr. 644 din 19 Februarie 1895, la care noi (poporul) ne învoim, dîmsul însuși nu. Am făcut aceasta pentru că s'au știu și venerabilul consistor ceea ce nu vră să știe.

218 credincioși.

Neolog. Primim următorul anunț funebrel: Subscriși cu inima frântă de durere, în numele nostru și al celorlalți numeroși conșanțeni, anunțăm înțetarea din viață, a neuitatului și mult iubitelui nostru soț, tată, frate, socru, moș, cumnat și unchiu Dr. *Lazar Petco*, avocat, care și-a dat nobilul suflul în mâinile Creatorului la 3 Martie n. c., în etate de 60 de ani și în al 33-lea an al fericitei sale căsătorii. Însmormentarea va avea loc după ritul bisericii gr-or. române în 4 Martie n. c., după amiază la 2 ore. Fie-i țărta ușoară și memoria binecuvântată! Arad, 3 Martie n. 1895. Ana Petco născ. Șandor, soție. Valeriu Petco, protopop. Eugen Petco, locotenent c. și r. Aurelia Petco, măr. Hosszu, Ana Petco, Vilma Petco, fii și fiice. Dr. Aurel Demian, medic. Dr. Alexandru Hosszu, adv., gineri. Eugen Hosszu, Alexandru Hosszu, nepoți. Anastasia Moldovan n. Petco, soră. George Moldovan, not. cercual, cumnat.

În Hațeg s'a arangiat în ziua de 23 Ianuarie o petrecere românească, la carei venit a fost destinat pentru mărirea fondului bisericesc, din care are să se cumpere un orologiu și un clopot la biserică rom. ort. Petrecerea a reușit pe deplin și cu toate că participanții străini de neamul nostru au fost într-un număr covârșitor, totuși caracterul petrecerii a fost pur românesc. Îndeosebi avem să-i laudăm pe arhangieri, care înșiși au contribuit din banii lor suma considerabilă de 72 fl. Onoare lor!

Participanți.

Cântări seducătoare. Sub acest titlu publică „*Biserica și Școala*” din Arad următoarea știre: „Aflăm din isvor sigur, că în Bănat au sosit 1600 exemplare din o broșură intitulată: „Noua harfă a Sionului. O adunare de cântări și laude pentru popoarele credincioase în Christos”. Antăia editură. Zürich, Druck von Züricher & Furrer, 1894”. Această este o carte de cântări pentru secta Nazarenilor, care începe a se lăși și între credincioșii noștri din unele părți. După cum aflăm, traducerea în limba română este făcută chiar de un țeran din Satu-nou cu numele Banlogeanu. Atragem atențiunea preoților și învățătorilor noștri să păzească poporul, ca să nu cadă în cursele Nazarenilor.

Conferența comisiunii internaționale pentru navigațiunea Prutului. Cettim în „*Conservatorul*” din Galați: Comisiunea internațională pentru navigațiunea Prutului, ținând Vinerea trecută ultima conferență pentru revizuirea convențiunii din 1866, a luat următoarele decisiuni: 1. Se va crea la Ungheii-Ruși un birou pentru preceperea drepturilor de navigațiune. La Ungheii-Ruși se vor percepe taxe dela năile și plutele care vin din susul Prutului și se opresc în această parte. 2. Dacă administrațiunile publice ar voi să facă lucrări pe Prut, precum poduri debarcadere, cheiuri, schele și alte construcțiuni de aceeași natură, planurile trebuie să mai antăiu comunicate comisiunii mixte a Prutului, ca să examineze dacă aceste lucrări nu vatămă pe acelea executate de comisiune pentru regularea alviei fluviului. 3. În caz de maladii primejdioase, prin caracterul lor epidemic, se vor crea stațiuni sanitare la punctele de frontieră. 4. Încasările vamale ale comisiunii mixte a Prutului, nefind îndestulitoare pentru acoperirea cheltuielilor de îmbunătățire, taxele de navigațiune vor fi mărite cu 5 bani de tonă. Aceste decisiuni modifică mult convențiunea din 1866, care astfel modificată va fi supusă semnăturii dlui Al. Lahovary, contelui Wersseheimb și dlui Fonton.

„Vatra”, neîntrecuta revistă a dlui Slavici, Carageale și Coșbuc, mereu mai excelentă se face. Nr. 4, apărut de curând, are un bogat, variat și foarte amuzant cuprins. În acest număr aflăm publicațiuni de I. Slavici, Păun, Stănescu, apoi traducțiuni foarte îngrijite din Guy de Maupassant și Tschecchow. Ilustrațiunile sînt admirabile. Deodată cu acest număr a apărut și al doilea număr din suplimentul umoristic „*Hazul*”, care deosemena e bine redigat. Cu un cuvânt „*Vatra*” rămâne la înălțimea unei bine întocmite reviste pentru familie, având în belșug toate receririle unei astfel de reviste.

„Vieța”, eminenta revistă literară ce apare odată pe săptămână în București sub direcțiunea dlui A. Vlăduță și Dr. Urechia, a apărut numărul 2 cu următorul cuprins: „*Prea târziu*”, de I. Gorun. „*Tu ești poet*” (poesie), de A. Vlăduță. „*Ghiveci de post*”, de Urechia. „*Din același sânge*” de Constanța Hodoș. „*Înimi*” (poesie), de George Murnu. „*Nici verzi*” (snoavă), de D. Stănescu. „*Ce tristă*” (po-

sie), de St. O. Iosif. „*Pliviri*”, de Plivitor. „*Apel*” (poesie), de Ghiță din Roman. „*Plagiatul lui A. Bacalbașa*”, de Aur. „*N. Petrascu*”, studiu critic, de N. Petrascu. — Ilustrație: Dale gerului!

Virtute neprețuită. Soki Gábor, locuitor din Feketeagyarmat, a fugit cu nevasta consătanului seu Papp Mihály, așa însă că acesta timp de 14 ani n'a știut nimic despre femeia sa; nici unde nici cu cine a fugit. După 14 ani individul Soki Gábor revine în satul seu natal și se duce de-a dreptul la Papp Mihály dimpreună cu femeia „răpăită”, spunându-i că a adus femeia acasă și o predă „posesorului” ei legitim, deoarece „el s'a făcut nazarean” și legea lui îi spune să „*restituie capitalul*”, înstrăinat dimpreună cu procente cvenite, altfel „nu se va mântui”. Adaus lângă femeia „înstrăinată” și acum „restituită”, a adus încă 5 copii (sporiirea capitalului înstrăinat) declarând, că nici aceia nu-i compet lui. Efectul acestei proceduri „cinstite” n'a fost acela pe care l'a crezut „pocăitul” nazarean, căci Papp Mihály, probabil din pricina „*sporirii*” chiar, nu numai că a respins „*capitalul*” înstrăinat cu procente împreună, ci pe deasupra i-a dat omului pocăit și o — strașnică bătaie.

Duel cu sfîrșit tragic. Din Paris se telegrafează că redactorul marelui ziar „*Journal des Débats*”, Harry-Alil a fost omorît în duel de către contrarul seu, căpitanul Chatter. Sabia acestuia deja la prima ciocnire a străpuns pieptul contrarului seu, care imediat a și murit. Harry-Alil, pe numele seu adevărat Ipolit Percher a fost un distins ziarist. La început scria lucruri beletristice, mai târziu s'a ocupat cu chestiile coloniilor franceze, a căror politică le pricepea. Nevas-tă-sa, o femeie tinăra abia de 18 ani, auzind știrea nenorocirii s'a îmbolnăvit.

Din public.*

Înștiințare.

(Procurare de semințe de nutrefuri).

Se atrage de nou atențiunea membrilor „*Reuniunii române de agricultură*” din comitatul Sibiului „asupra „*avisului*” nostru din 31 Decembrie 1894, pe baza căruia în primăvara anului 1895 se va distribui între membrii reuniunii în mod gratuit semințe de trifoiu, lufernă și de năpi de nutref, precum și surcei nobili de meri și peri.

Ceririle să se înainteze la subscrisul comitet până la 15 Martie n. a. c. Totodată aducem la cunoștința tuturor agricultorilor români, că la cerere vom mîlocl procurarea de semințe bune și ieftine pentru cei ce doresc să cultive nutrefurile amintite mai sus.

Notăm aici prețurile precum urmează:

Un chlgr. sēmēnță de trifoiu (roșu de prima calitate) 72 cr.

Un chlgr. sēmēnță de năpi (roșii uriași) 38 cr.

Un chlgr. sēmēnță de năpi (galbini rotunzi) 40 cr.

Un chlgr. sēmēnță de lufernă (de tot fină) 80 cr.

Un chlgr. sēmēnță de lufernă (prima calitate) 78 cr.

Un chilogram sēmēnță de lufernă (fină) 78 cr.

Un chlgr. sēmēnță de lufernă (ungară) 74 cr.

Agricultorii, care vor trimite la adresa noastră prețul semințelor, apoi 5 cr. pentru buletinul de expediție (Frachtbrie), precum și 2 cr. taxă de intimare și 1 cr. de chilogram pentru săculeț și pachetare vor primi semințele cu reîntorcerea postei.

Sibiui, 3 Martie n. 1895.

Comitetul central al „*Reuniunii române de agricultură*” din comitatul Sibiului.

Iosif Pop,

vicepreședinte.

Victor Tordășianu,

secretar.

APEL.

Industria de casă reprezintă în vieța fiecărui popor un foarte însemnat factor economic și cultural.

Forma în care se prezintă, gustul cu care e compus și calitatea produsului industriei de casă, a lucrului de mână femeiești sînt tot atatea măsuri ale gradului de cultură pe care acel popor stă, tot atatea măsurațoare ale simțului estetic și nobleței inimii cu care acel popor înzestrat este.

Comitetul „*Reuniunii femeilor române sëlăgene*” avînd aceasta în vedere, precum și scopul acestei reuniuni, precizat prin statutele ei în „*înaintarea învătămîntului popular și a industriei de casă cu deosebire a privre la sexul femeiesc din comitatul Sălăgiului*” și vîind a atinge scopul ei și în ce privește industria de casă, în ședința sa ținută la 2 Septembrie n. 1894 a luat hotărîrea, ca cu ocaziunea adu-

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiua nu primește răspunderea

nării generale a Reuniunii din acest an, ce se va ține în Șimleul-Silvaniei să aranjeze o expoziție de lucruri de mână femeiești din Sălăgiu și Chior.

Interesul și zelul ce l-ați arătat față de întreprinderile de până acum ale reuniunii noastre ne îndreptățește, ca să ne adresăm și de astă-dată către d-voastră cu rugarea să binevoiți a conlucra la reușita acestei expoziții.

Vă rugăm deci respectuos să ne trimiteți pentru expunere diferite lucruri de mână femeiești, (șesături de tot soiul; brodaturi etc. atât lucrate de d-voastră cât și de ale țeranelor din comuna și giurul d-voastre lucrate de dînsela la adresa: Clara Maniu născută Coroianu în Șimleul-Silvaniei (Sz.-Somlyó), cel mult până în 15 Iulie 1895, expunînd în lista de pe cealaltă față, care ne rugăm să o retrimiteți ca comitivă:

1. Numele exponentei.
2. Obiectul expus.
3. Comuna și ținutul de unde se trimite.
4. Posta ultimă.

Fiindcă tot atunci se va arangia și o tombolă în favorul cassei „*R. F. R. S.*”, ne rugăm să vă declarați, oare mențiți obiectul rimis tombolei sau doriți să vi-se reînapoieze? În cazul ultim vă asigurăm despre prompta și exacta retrimiteră.

În firma speranță, că veți conlucra din rășputeri ca să fie deamă expoziția aceasta de renumele acelor lucruri de mână femeiești, care au obținut de atâtea-ori laudele și admirarea străinilor, și care formează o fală a neamului românesc — vă mulțumim înainte pentru binevoitorul concurs.

Șimleul-Silvaniei, Februarie 1895.

Pentru comitet:

Clara Maniu n. Coroianu,

presidentă.

Andrei Cosma,

secretar.

Concurs.

Postul de învătătoare la școala confesională română gr-cat. de fete din Șomcuta-mare fiind ocupat în mod provisor prin învătătoare suplentă; subscrisul sen. școlar la dispozițiunea ven. cons. școl. din Gherla publică prin aceasta concurs pentru ocuparea acestui post, împreună cu următoarele emolumente:

1. Salar anual de 300 fl. solvinzi în rate lunare anticipative.
2. Relut de cuartir 40 fl.
3. Pentru lemne de foc 40 fl., din care este a se încălzi școala.
4. Pentru scripturistă 20 fl.

Doritoarele de a ocupa acest post au a-și subșterne petițiile scrise cu mîna proprie și adresate subscrisului presidiu până în 31 Martie st. n. a. curent, când se va ține alegerea.

Concurente au a documenta:

a) Că au absolvat cursul preparandial.
b) Că au depus examenul de calificatiune, cum și din limba maghiară.

Că sînt vîrșase în lucrurile manuale pentru receririle unei școale de fete.

Șomcuta-mare, 27 Feb. 1895.

Ioan Serbu,

pres.

Elia Popu,

not. sen. școl.

Posta redacțiunii.

Dlul N. M. Blaj. Scrisori anonime nu se consideră.
Dlul E. M. Brașov. Novela d-tale am primit-o, dar l'am avut rost și o cetim.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „*TRIBUNEI*”.

Budapesta, 5 Martie n. Francisc Kossuth s'a alăturat la partidul lui Iusth ca membru extern.

Viena, 5 Martie n. Știrea, spunînd că anarhiști austriaci ar fi plănuit un atentat contra Maiestății Sale Împăratului pe când era în Cap-St.-Martin și că ar fi fost arestați de poliția franceză este o născocire.

Paris, 5 Martia n. *Ministrul de externe Hanotaux a comunicat ambasadorului german de ac, că Franția va lua parte la sêrbările inaugurării canalului dela Marea-nordică trimițînd acolo o escadră de 3 corăbii.* (Canalul acesta e aproape gata și e tăiat în partea cea mai îngustă a fostei țeri Scheswig-Holstein, legînd astfel două mări: cea nordică cu cea baltică, ear porturile la esirea pe ambele părți sînt: Wilhelms-hafen și Kiel. Red. „*Trib.*”)

Deputatul Le Hérissé va interpela guvernul în această privință.

Petersburg, 5 Martie n. Starea de sănătate a țarului este pe deplin satisfăcătoare.

Bibliografie.

A apărut Nr. 4 din anul al doilea al admirabilei reviste ilustrate pentru familie „*Vatra*”, tipărită în 3 culori cu cerneluri de ux, avînd următorul sumar: Gogu și Gogușor, de Ioan Slavici. — Seara de vară (poesie), de V. D. Păun. — Hipnotismul, de Sc. A. Stănescu. — Prăvălia pisice, După Balzac. — S'a despoiat codrul de frunză (poesie), de T. Duțu. — Bolnavii (tr. Maupassant), de Hlas. — În fața morții (poesie), de G. Sylvian. — O faptă rea, după Tschecchow. — Milius (poesie), de V. Brebiceanu. — Sluga și popa, de Dum. Stănescu. — Un naiv șiret, de V. Brebiceanu. — Fel și fel *. Ilustrațiile: Psyche. — Scene din Pompey. — Dragoste de mamă. — O! conturile acestea! — Castele în aer. — Oracolul din Delfi.

A apărut Nr. 5 al revistei literare-beletristice, pentru familie „*Rândunica*” cu următorul sumar: Te vîd, de George Simu. — Regina balului (noveletă), de V. R. Buticescu. — Rugare, de Elena din Ardeal. — Judele Zăbun, de I. E. Prodan. — Nebune amintiri, de Emiliu Sabo. — George Dandin sau bărbatul înșelat (trad.), de Iosif Schiopul. — Asemănări, de Antoniu Popp. — Științe popularisate, de Gr. Măruțeanu. — Rămurele: — Doine din Bihor, de Antoniu Popp. — Secret, de Iosif Siegescu. — Felurite **

„*Rândunica*” apare în Sibiui, de trei-ori pe lună și e redactată de dl Silvestru Moldovan. Conținutul ei e variat, amuzant și instructiv. Prețul abonamentului e pe an 6 fl., pe 1/2 an 3 fl., pe 1/4 an 1 fl. 70 do cr.

Disertația dlui G. Adamescu: „*Ideile politice ale eronicarilor*”, disertațiune făcută de autor cu ocaziunea aniversării fundațiunii liceului Lazar, unde e profesor, a apărut în broșură și se vinde pe prețul de 50 de bani.

La librăria „*Institutului Tipografic*” din Sibiui se află următoarele cărți:

politul Andreiu baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„*Starostele*”, de Pop Reteganul „ — 25
„*Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul*”, de Nicolae Bălcescu „ 2.20
„*Memoirii din timpul războiului*”, de Georgescu „ — 88
„*Higiiena română*”, de Dr. Leo Murășianu „ 1.—
„*Trandafiri și violele*”, de Pop-Reteganul „ — 30
„*Povestiri*”, alese și întocmite de Petra Petrescu „ — 75

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiui. Dela 5 Martie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.20 până 5.80; grâu mestecat hect. fl. 4.30 până 4.90; sêcară hect. fl. 3.40 până 3.80; orz hect. 3.80 până 4.20; ovês hect. fl. 2.40 până 2.90; cucuruz hect. fl. 4.60 până 5.—; mălaiu hect. fl. 4.— până 4.50; cartofi hect. fl. 1.40 până 1.60; sēmēnță de cânepă hect. fl. 4.80 până 5.—; mazêre hect. fl. 6.— până 6.50; linte hect. 7.50 până 8.50; fasole hect. fl. 5.50 până 6.—; păsă de grâu 100 chilo fl. 13.— până 14.—; faină nr. 1 100 chilo fl. 13.—; faină nr. 2 100 chilo fl. 12.—; faină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 58.— până 60.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 56.— până 58.—; sêu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—; sêu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sêu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; sapun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fên 100 chilo fl. 1.80 până 2.—; cânepă 100 chilo fl. 35.— până 36.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirit p. 100 L. % fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 44 până 50 cr.; carnea de porc chilo 46 până 50 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 20 până 23 cr.

Căendarul zilei.

22 Februarie (6 Martie) 1895.

Julian: + Af. M. SS. Eugenia.

Gregorian: Victor.

Soarele: răsare 6.53 apune 5.36 m.

Buletin meteorologic.

Sibiui, 22 Martie n. 12 ore dimineața.

Prosiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 127.1)	Temperatura după Celsius	Maximul și mi imul de temperatură	Direcțiua vîntului
Observată	Diferența din presiun		
709.8	-6.5	-1.6	+22 - 21

Din țeară 1 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Prosiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcțiua	tîrîia
Budapesta . . .	769	- 6.8	V	1
Sătmar . . .	760	- 3.1	SO	2
Cluj . . .	766	- 4.2	—	—
Orșova . . .	763	- 2.0	V	3
Arad . . .	760	- 1.7	O	1
Panciova . . .	760	- 5.3	NV	4

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Mar. n. 1895.

Sēmînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pănă	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pănă
Grâu						
Bănățeneș nou	75			76		
Grâu dela Tisa	75			76		
Grâu „ <i>Pesta</i> ”	75			76		
Grâu de Alba-Reg.	75			76		
„ <i>Bacfa</i> ”	75			76		
Grâu ung. de Nord.	75			76		
Sēmînțe, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pănă		
Sêcară			70—72	5.10	5.45	
Orz	de nutref de vînare de bere		60—62	6.	6.35	
„			62—64	6.40	6.50	
„			65—68	7.20	8.0	
Ovês			39—41	5.90	6.30	
Cucuruz (porumb)	bănăț. de alt soi		75	6.05	6.11	
Meiu			—	—	—	
Hrîșcă			—	6.20	6.80	
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Maiu-Iun. Iulie-Aug. Mart.-Apr. Oct.	Basii per 100 chilogr.	6.94	6.56	6.56	
Cucuruz			6.22	6.24	6.24	
Ovês			6.05	6.07	6.07	
„			—	—	—	
Produce diverse	Soiul					
Sēm. de trif.	Lucernă ungurească		38.—	49.—		
„	roșie		58.—	6.—		
Oleu de rap.	rafinat		—	—		
Uns. de porc	dela Pesta		49.—	50.—		
Slănină	dela țeară sventată		42.—	12.0		
„	afumată		48.—	49.—		
Sêu			—	—		
Prune			—	—		
Lictar	slavon, nou		16.—	17.—		
„	bănățeneș		14.—	14.0		
Miere	brută		—	—		
„	galbină străcurată de Rosenau		—	—		
Ceară	brut		—	—		
Spirt			—	—		
„	Drojdiițe de spirt		—	—		

Cursul pieții din Sibiui.

Din 3 Martie n. 1895.

Hartie-monetă română Cump. 9.72 vînd. 9.74
Lire turcești „ 11.— „ 11.10
Imperiali „ 9.81 „ 9.88
Ruble rusești „ 1.30 „ 1.33

Bursa din Budapesta.

Din 1 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6% —
„ de aur ung. 4% 124.—
„ ung. val. cor. 4% 99.20
Împrumutul căilor ferate ung. 127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (

„Cumpără dela faur, nu dela cârpaci!“

zice un proverb vechiu.

Această cu drept cuvânt pot a o referi la stabilimentul meu, căci numai un astfel de mare comerț, cum e al meu, are mari cantități de mărfuri pe comptant și alte avantaje, spese ieftine, care în fine sunt în favorul cumpărătorului.

Mostre minunate se trimit la mușterii privați gratis și franco.

Cărți și mostre, ca cum n'au mai fost până acum, pentru croitori se trimit nefrancate.

Stofe pentru haine.

Peruvian și Deking pentru înaltul cler, stofe după prescripțiile regulamentului pentru uniforme funcționarilor c. r. și pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, loden, stofe pentru billard, trăsuri, mese de joc impenetrabile, pentru jachete de vânători, stofe de spălat, pleduri de călătorie dela fl. 4 până la 14 fl. etc.

Accesorii pentru croitori (precum căptușeală de mâneci, nasturi, ace, ață etc.). Mărfuri de lână, curată, trainice, bune, nu ca sărențe ieftine, care nu fac nici cât prețul pentru croitor, recomandă

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Manchesterul Austriei).

Fabrica cea mai mare de stofe în valoare de 1/2 milion florini.

Trimite numai cu rambursă.

Păziți! Agenți și hauseri au obiceiul a vinde proastele lor de mărfuri sub numirea de Marfa Stikarofsky. Pentru a preîntîmpina rădăcirea onor. public aduc la cunoștință, că la acest soiu de oameni eu nu vînd marfă eu nici o condiție.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slaviu, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vîntură-Teatră.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

„TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.